

షో !

ఏ పుట్టలో ఏ పాముంటుందో?... ఎవరి తెలివి ఎటువంటిదో... ఎవరు అదృష్టవంతులవుతారో... ముందుగా అంచానావేయలేం!

‘షో’ చెప్పి పదమూడు ముక్కలూ వెల్లకిలా పరచి చూపాడు మాధవరావు?

అలాంటి ఇలాంటి ‘షో’ కాదు...’ డీల్ షో’ చూపటంలో అందెవేసిన చేయి మాధవరావుది!

మిగతా వారి ముఖాన నెత్తురు చుక్క కరువైంది. అందరూ కౌంటిచ్చారు.

మాధవరావు డైలీ క్లబ్ కెడతాడు. సరిగ్గా మూడు రౌండ్లు అడతాడు. ప్రతి గేము గెలుస్తాడు. టైమ్ అవగానే కౌంటర్లో టోకెన్లు ఇచ్చేసి డబ్బు పుచ్చుకుని కరెన్సీ లెక్కించుకుంటూ హేపీగా ఇల్లు చేరుకుంటాడు.

పేకాటలో మాధవరావుది లక్ష్మీ హేండ్! కొందరు మిత్రులు మాధవరావుకు పర్సంటేజి ఇచ్చి ఆడించుకుంటుంటారు.

తన చేతి చమురు లేకుండా... ఇతరుల పెట్టుబడి మీద ఆడి గెల్చిన పర్సంటేజ్ తలూకు డబ్బే బోలెడు సంపాదించాడు.

మాధవరావుది పెట్టుబడి లేని వ్యాపారం! అతనితో ‘కార్డ్స్’ ఆడాలంటే చాలా మందికి భయం.

అతను ఆఫీసు ఎగ్జిక్యూటివ్ క్లబ్లో పేకాడుతున్నాడని తెలిసినా పై అధికారులెవరూ ఏమీ అనరు సరి కదా.. అతగాడి గురించి పట్టించుకోరు.

సీట్లో వున్న రెండు మూడు గంటలూ బుల్ వర్కర్! ఎంత పనైనా అవలీలగా చేసేస్తాడు. అతని సీట్లో పెండింగ్ వర్క్ అనేదే వుండదు.

మాధవరావు సీట్లో అసలు పనే వుండదు. వున్నట్టు.. చేసినట్టు నటిస్తాడు! అతగాడిది అంతా ‘షో’ బిజినెస్! పై వారిని కాకాపట్టి... కళ్లలో కారం కొట్టి.. మస్కా కొట్టి పబ్లింగడుపుకునే గడుసుపిండం అనే క్రిటిసిజం ఆఫీసులో లేక పోలేదు.

ఎవరేమనుకున్నా మాధవరావు డోన్స్ కేర్ మాస్టర్! ఎవరికీ లొంగడు. తల వంచడు! కొన్నిసార్లు గొట్టంగాళ్లు ఎన్నుకుంటే ఏం? .. అనుకుంటాడేగాని వారి కామెంట్స్ ని లక్ష్య పెట్టడు.

మాధవరావు ‘షో’ మాస్టర్ కాదనేనిజం అధికార వర్గానికి తెలుసు. అందుకే

అనఫీషియల్ గ మాధవరావుకి ఫుల్ ప్రీడమ్ ఇచ్చేశారు.

చేసేది కొద్ది పనే అయినా.. తెగ కష్టపడిపోతున్నట్టు అపసోపాలు పడుతున్నట్టు కోలిగ్స్ నటించటం మాధవరావుకి గిట్టని విషయం!

'చాయ్' కని.. 'పాస్' కని గంటకు పాతిక సార్లు సీటు వదిలి పచార్లు చేసే వారంటే మాధవరావుకి వళ్లు మంట.

తాను ఆఫీసరై వుంటే అలాంటి పోరంబోకు గాళ్లని సస్పెండ్ చేసివుండేవాడు. పై వాళ్ల మంచితనాన్ని మిస్ యూజ్ చేసుకుంటూ నెల జీతం కోసం బతికేస్తున్నారు ఇడియట్స్ అనుకుంటాడు.

ఇష్టం వున్నా లేక పోయినా అందరి తోనూ నవ్వుతూ చలాకీగా మాట్లాడుతూ క్లోజ్ గ మాధవరావు మూవ్ అవటం మూలాన అతను అజాత శత్రువే!

'షో' మాస్టర్లు అన్ని రంగాలలోనూ తారస పడతూంటారు. ఎన్నికల సమయాల్లో.. వ్యాపార ప్రచారాలకు రోడ్ షోల ప్రాముఖ్యత ఎక్కువ!

అసలీ షోలనేవే పెద్ద మాయ! ఇదొక రకమైన హిప్పటిజం!

షోరూములు... షోకేసులు... ఫస్ట్ షో... సెకండ్ షో.... మిడ్ నైట్ షో... ఇలా అనేకం!

రాజకీయ నాయకులు తామేదో ప్రజలను వుద్ధరిస్తున్నట్టు 'షో' చేస్తూంటారు! అది నమ్మే పిచ్చి జనం చంకలు గుద్దుకుని .. పళ్లికిలిస్తూ.. మురిసిపోయి కంగు తింటూంటారు.

మన సోసైటీలో 'షో' చెయ్యనివ్వకీ అంటూ వుండడు. అది గిట్టదు మాధవరావుకి. రోజంతా ఒకే ఒక్క పైలు చంకలో పెట్టుకుని ఏదో కష్టపడుతున్న వాడిలా షో చేస్తూ వాడి దగ్గరకు వీడి వద్దకూ తిరుగుతూ కాలక్షేపం చేసేవారంటే మాధవరావుకి వళ్లుమంట! చాలా మంది ఆఫీషియల్స్ కు ఇదొక రకమైన హాబీ! ఇదొక రకమైన అంటువ్యాధి. గజ్జితామరవంటిది. ఒకరి నుండి మరొకరికి సంక్రమించే దుర్గుణ ముందీ 'షో'లో!

మాధవరావు తండ్రి కటిక దరిద్రంలో పుట్టినవాడు. చదువులేదు. కష్టించిపని చేయలేదు.

సంసారాన్నెలా పోషించాలని తీవ్రంగ ఆలోచించి బంధువొకాయన దగ్గర ఓ వెయ్యి రూపాయలు వడ్డీకి అప్పు తీసుకుని... ఇంటి ముందు పంచలో పొయ్యిపెట్టి... ఇడ్లీ దోసె వంటివి చేసి ఇరుగు పొరుగుకి అమ్మి డబ్బు చేసుకోసాగేడు.

సాయంత్రం వేళలో వడలు.. మిర్చి... బజ్జీలు... పకోడి వంటివి కూడా చేస్తూ

కొద్ది కొద్దిగ వ్యాపారాన్ని చిన్న సైజు టిఫిన్ సెంటర్ గ మార్చగలిగేడు.

క్రమేపీ వ్యాపారం వృద్ధి చెందుతూ రావటం గోపయ్య తన అదృష్టంగా భావించాడు.

రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ వ్యాపారం పెరిగి ఆదాయం సంవృద్ధిగ వుంటోంది. పెంకుటిల్లు ఖాళీ చేసి అదే వీధిలో డాబా ఇంట్లోకి కుటుంబాన్ని మార్చాడు.

రుబ్బురోలు స్థానంలో గ్రౌండర్ వచ్చింది. కష్టమర్ల కోసం కొయ్య బెంచీలు చేయించి ఏర్పాటు చేశాడు. అద్దె పెంచినా అచ్చొచ్చిన పెంకుటింటిని వదలకుండా... టిఫిన్ సెంటర్ ను... హోటలుగా మార్చాడు.

గోపయ్య చేతిలో ఏం మహత్యం వుందో గానీ... అతని హోటల్లో ఒకసారి ఏ పదార్థాన్ని అయినా రుచి చూస్తే మళ్ళీ మళ్ళీ అక్కడే తినాలనిస్తుంది.

ఇంటిముందు ఎప్పుడూ సందడే! వచ్చితిని పోయే జననందోహంతో కిటకిటలాడుతూంటుంది. సైకిళ్లు..టూ వీలర్లు...కార్ల రద్దీతో ఆ వీధి నిత్యమూ బిజీయే!

కూర్చునేందుకు సీటు దొరక్కపోయినా... నిలబడి తినటానికైనా చాలా మంది వెనకాడరు.

గోపయ్యకు కలిగిన ఒక్కగానొక్క కొడుకు తనలా వుండ కూడదని... మాధవరావుకి చిన్న నాటి నుండి హోటలు పనులు పురమాయించకుండా దూరంగా వుంచసాగేడు.

మాధవరావు చదువులో అమితమైన శ్రద్ధ చూపుతూ... కష్టపడి చదువుతూ... ఫస్ట్ మార్కులతో పాసవుతూ పి.జి. చేశాడు.

తన చదువుకు తగిన జాబ్ రానందుకు వర్రీ అవలేదు. చివరికి జూనియర్ అసిస్టెంట్ వుద్యోగాన్నే కౌగిలించుకుని తృప్తి పడ్డాడు.

ఉద్యోగం చిన్నదే అయినా ప్రభుత్వ ఆఫీసులో కాబట్టి రంచన్ గ నెలనెలా ఫస్ట్ కి జీతం వస్తూండటంతో మనిషి స్థిమితపడ్డాడు.

కొడుకు ఉద్యోగంలో చేరటంతో గోపయ్య హోటల్ బిజినెస్ మానేశాడు. దానికి తోడు భార్య చనిపోవటంతో ఇక వ్యాపారం చేయ మనస్కరించలేదు.

తండ్రి హోటలు వ్యాపారంలో సంపాదించినదంతా ఇంటి ఖర్చుకు.. తల్లి ఆస్పత్రి ఖర్చుకు తన చదువుకే సరిపోయింది.

మాధవరావుకి పెళ్లి అయిన అయిదేళ్లకు తండ్రి కేస్పర్ వ్యాధితో కన్నుమూశాడు.

ఆఫీసుకు కొత్త బాస్ వచ్చాడు. బాస్ రాక మాధవరావుకి శాపమైంది.

ఆఫీసరు చండ శాసనుడు కావటంతో ఆఫీసంతా హడలి చస్తున్నారు. కూర్చోనివ్వడు. నిల్చోనీయడు. ఊపిరి సలుపనివ్వటం లేదు.

పని వున్నా లేక పోయినా పని గడియల్లో చచ్చినట్టు సీట్లో వుండవలసిందే! లేటుగా రావటానికి వీల్లేదు. ఎర్లీ పర్మిషన్లు బండ్ అయినయ్.

అంతా మిలట్రీ రూల్స్! సబార్డినేట్స్ను కొరికి నమిలేసేలా మాట్లాడతాడు. డిలేటాలరేట్ చేయడు.

అదేమని ఎవరైనా నోరు తెరిస్తే ఇన్సబార్డినేషన్ కింద సస్పెండ్ చేస్తానంటూ బెదిరింపు!

ఆఫీసులో ఎవరికీ సుఖంలేకుండా పోయింది.

బాస్ మింగుడుగాడనే విషయం నెల రోజులు తిరిగే సరికి ఆఫీసులో అందరికీ తెల్పిపోయింది. తన బలహీనతను కప్పిపుచ్చుకోవటానికే సబార్డినేట్స్ అందరిమీద విరుచుకుపడుతున్నాడనే విషయం స్టాఫ్ సూపర్ వైజర్స్ గ్రహించగలిగారు.

బాస్కి పొలిటికల్ బేగ్రౌండ్ వుండటం వలననే ఎడ్మినిస్ట్రేషన్ అతని ఇష్టానుసారంగా సాగుతోందనే నిజం తేటతెల్లమైంది.

“ఎమోయ్ మాధవరావు! నువ్వసలు సీట్లోనే అగుపించవట... పట్టుమని పదినిముషాలైనా పని చెయ్యవట.. నీ మీద కంప్లెంటు వస్తున్నయ్. నీ తరహా మార్చుకోకపోతే నల్లని నలిపినట్టు నలిపేస్తాను. నా చేతుల్లో మటాపైపోతావ్!.... ‘చాలా రూడ్గా మాట్లాడినందుకు బాసుగాడి మీద పడి పీక పిసికేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది.

ఎమోషన్ చంపుకుని సైలెంట్లైనాడు మాధవరావు.

‘నువ్వు కార్డు అడటంలో ఎక్స్పర్ట్వటగా? క్లబ్లో మెంబరువుకూడా నట!.. నీది పైగా విన్నింగ్ హేండట..! ఎంత సంపాదించావేంటి పేకాటలో...? పేకాటేనా ఇతర అవలక్షణాలు కూడా వున్నాయా? ఐ మీన్ డ్రింకింగు.. వుమనైజింగ్... లంచాలు గుంజింగు..’ చెప్తూనే పెద్ద పెట్టున నవ్వాడు బాస్.

మాధవరావుకి వళ్లు మండింది! పైకి చప్పుడు విన్పించకుండా పళ్లు నూరాడు. పర్సనల్ విషయాల్లో వీడి బోడి జోక్యం దేనికిట?..మనసులోనే బూతులు తిట్టాడు బాస్ని.

‘ఎమిటా లుక్కు? - నా పవర్ నీకు తెలీదు. నేను నీకు మల్లే ‘షో’ మాస్టర్ని కాదు. - క్రియాశీలుడిని! కారణం చెప్పకుండానే... నిన్ను పీకి పారేయగలను! అప్పుడు నీ మకాం శాశ్వతంగా క్లబ్లోనే! అప్పుడు రాత్రింబవళ్లు.. నిద్రాహారాలు లేకుండా...

జీవితాంతం కార్డ్స్ ఆడుకోవచ్చు...

బాస్ హేళన మాటలు... వెటకారం.. మాధవరావుని మరింత హార్ట్ చేసినయ్.

చీ! దుర్మార్గుడా!-నువ్వు చేస్తున్న తప్పుడు పనులు ఎవరికి తెలియదని... అందామనుకున్న మాధవరావు నోరు పెగల్లేదు.

నువ్వు బాసైపోయావు రోరేయ్. లేకుంటే నీ పీక నొక్కేసి... సీలింగ్ ఫ్యాన్కు వేలాడదీసేవాడిని! బాసువు కాబట్టి బతికి పోయావ్.

“ఏంటీ? సప్పెండ్ చేస్తావా? ఉద్యోగంలోంచి పీకేస్తావా? నీ గురించి అంతా తెలుసురోరేయ్! పుండాకోర్ రాస్కెల్! పాలిటికల్ లెవల్లో పలుకుబడి వుందనేసి మిడిసిపడుతున్నావురోరేయ్. నోరుందిగదాని పారేసుకోకు! పేకాటలో ఒక్క రోజు గలిచే డబ్బంతా వుండదు నీ శాలరీ! - ఈ బోడి వుద్యోగం లేకపోతే నేం రా... హాయిగా పేకాట పరుల కోసం ఆడి వచ్చే పర్సంటేజీలతో హాయిగా బతికేస్తాను. అదీ కాకుంటే... మా డాడీ లాగా టిఫిన్ సెంటర్ ఓపెన్ చేస్తాను..నాకేంరా... ఏ పని చేసినా హాయిగా బతికేయగలను?.. ఉద్యోగం పోతే నీలాటి వాడు బతకలేడు. - అయినా నా వుసురు పోసుకున్న నువ్వు బాగుపడవురోరేయ్! ఏదో ఒక నాడు నువ్ ఏ.సి.బి. వారి కబంధ హస్తాలకు చిక్కక పోవు. కోట్లు మింగుతున్న నువ్వు పట్టుబడకపోవు. ఆ రోజు ఎంతోదూరంలో లేదు. ఎన్నికలు దగ్గర్లో కొచ్చినయ్. ఈ సారి పవర్లోకి ఎవరోస్తారోగాని...ముందు గా మీ ఇంటి మీదే రైడింగ్ చేయిస్తారు. నువ్వు తినటంలో తిమింగలానివి కదా?! పట్టుపడ్డ రోజున నీ బతుకు బజారు పాలే... బీకేర్పుల్...” ఆమాంతం బాస్ మీదికి లంఘించి ఆ చెంప ఈ చెంప వాయించి... వుద్యోగంతో బాస్ ఛాంబర్లోంచి బయటికొచ్చి తన సీట్లో కూర్చుండి పోయాడు మాధవరావు.

తనను హేండిల్ చేసిన విషయం మూడోకంటికి తెలీకపోవటంతో... సాక్ష్యాధారాలు కరువై... మాధవరావుని మరో వూరికి బదిలీ చేసి అతనిపై కక్ష తీర్చుకున్నాడు బాస్ మహాశయుడు.

ఇది జరిగిన ఆరైల్లకు...

ఏ.సి.బి.కి చిక్కిన ఆనందరావు అక్రమంగ ఆర్జించిన కోట్ల విలువ చేసే ఆస్తి..ప్లాట్స్..ఫాట్లు...బంగారం..వెండి... నగదు... అన్నీ స్వాధీనం...అంటూ న్యూస్ పేపర్లో వార్త చదివిన ఏ వక్కరూ ఆయ్యో పాపం అనేదు. వారిలో మాధవరావు వున్నాడు!!

(27-12-09 ఆంధ్రప్రభ ఆదివారం అనుబంధ సంచికలో ప్రచురణ)